

tása a villamosáram és légszesz szolgáltatásával szorosan összekapcsolt és attól elválaszthatatlan olyan teljesítmény, melynek bérdíjában szedett bevételei a V. U. 23. §-ának 1. bekezdése értelmében forgalmi adó alá nem vonhatók.

A bíróság a panaszt helytállónak találta.

Maga a panasszal megtámadott pénzügyigazgatósági határozat is indokolásában megállapította, hogy a víz-, légszesz- és villanyáramszolgáltatás mérőkészülék nélkül el sem képzelhető s egymással szoros kapcsolatban vannak és csakis azért tekintti a szóbanforgó mérőkészülékek használati díjában befolyt bevételeket adóköteleseknek, mert ezen készülékek nem az áram, illetve légszesz igénybevevőinek, hanem csupán az azt szolgáltató városi műveknek a célját szolgálják s így azok útján a város külön adóköteles kereseti tevékenységet fejt ki.

Nem kétséges, hogy a kérdéses mérőkészülékek felszerelése és fenntartása kizárólag a szolgáltatott villanyáram, illetve légszesz mennyiségének a megállapítására szolgál, ami pedig nemcsak a szállító vállalatnak, hanem ép úgy a fogyasztóknak is teljesen egyforma érdeke. Az innen elrendelt kiegészítő eljárás során történt megállapítás szerint pedig az sem kétséges, hogy a fogyasztók — habár nem is városi szabályrendeleten alapuló kötelezettség folytán — de tényleg mégis kizárólag csak a városi művek által rendelkezésükre bocsátott villanyáram és légszeszmérők alkalmazása mellett juthattak villanyáramhoz, illetve légszeszhez, tehát oly készülékek igénybevétele mellett, amelyeket más helyről maguknak be nem szerezhettek és fel nem szereltethettek. Viszont a városi művek villanyáram-, illetve légszesz-szolgáltatás nélkül külön ily mérőkészülékeket sem el nem adtak, sem bérbé, sem használatra ki nem adtak.

Ebből tehát nyilvánvaló, hogy mivel a villanyáram és légszesz-szolgáltatás, illetve fogyasztás P. városban csakis a városi művek által alkalmazott mérőkészülékek alkalmazása mellett történhetett, ezen mérőkészülékek alkalmazása az áram-, illetve légszesz-szállításnak oly kiegészítő kapcsolatos részét képezte, amely teljesítmény attól különálló kereseti tevékenységnek nem minősíthető, s következésként a városnak abból származott bevételei ép úgy mentesek az általános forgalmi adó alól, miként a villanyáram és légszesz szolgáltatásából származó bevételei, miért is az adó törlését el kellett rendelni.

A részvénytársaság formájában működő vállalat nem tekinthető az állam, stb. vállalatának annak folytán, hogy a részvények többsége az állam, stb. kezében van. (Közigazgatási Bíróság 17.665/1930. P. szám.) Panaszos azon az alapon kéri az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 19. §. 1. bekezdésének 3. pontjában megállapított adókulcs alkalmazását, hogy a vállalat részvényeinek 93% -a a H. és B. vármegyék birtokában van.

A bíróság a kérelmet teljesíthetőnek nem találta, mert a

19. §. 1. bekezdésének 3. pontjában megállapított adókulcs alá csak a felhívott H. Ö. 1. §. 1. bekezdésének 2. pontjában felsorolt vállalatok esnek, vagyis az állam, a törvényhatóságok és a községek vállalatai. Panaszos vállalat részvénytársaság és mint ilyen, nem az 1. §. 1. bekezdésének 2. pontja alapján, hanem az 1. §. 1. bekezdésének 1. a) pontja alapján köteles társulati adót fizetni, éspedig a 19. §. 1. bekezdésének 1. pontjában megállapított adókulcs szerint, mert a részvénytársaságok adókötelezettsége és adókulcsa szempontjából az a körülmény, hogy a részvények kinek a birtokában vannak, nem tesz különbséget. A részvénytársasági alakulat egymagában megállapítja a társulati adófizetési kötelezettséget és az adó mérve a 19. §. 1. bekezdésének 1. pontja szerint csak a saját tőke rentabilitásától függ és azzal a körülménnyel, hogy kik a vállalat részvényesei, nincsen semmi összefüggésben. De hem is képzelhető el ilyen kapcsolat már csak azért sem, mert a részvények rendszerint bemutatóra szólnak, azoknak forgalmát a vállalat nem korlátozhatja és a törvényhatóság érdekeltségének aránya is bármely időpontban megváltozhat.

A részvénytársaság a felhívott H. Ö. 1. §. 1. bekezdésének 1. a) pontja alapján a 19. §. 1. bekezdésének 1. pontjában megállapított adókulcs szerint köteles társulati adót fizetni, tekintet nélkül arra, hogy kik a részvényesei.